

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 11. december 2007 (17.12)
(OR. en)**

16069/07

**Interinstitutionel sag:
2005/0202 (CNS)**

LIMITE

**CRIMORG 184
DROIPEN 117
ENFOPOL 210
DATAPROTECT 58
ENFOCUSTOM 122
COMIX 1040**

REFERAT

af mødet den: 30. november 2007

mellem: RIA-råderne

Tidl. dok. nr.: 14119/1/07 REV 1 CRIMORG 153 DROIPEN 94 ENFOPOL 170
DATAPROTECT 47 ENFOCUSTOM 102 COMIX 901

Vedr.: Forslag til Rådets rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse
med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager

1. Den 4. oktober 2005 sendte Kommissionen Generalsekretariatet for Rådet et forslag til Rådets rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med det politimæssige og retlige samarbejde i kriminalsager (i det følgende benævnt "rammeafgørelsen om databeskyttelse"). Den 13. december 2005 anmodede Rådet Europa-Parlamentet om en udtalelse om forslaget. Parlamentet afgav udtalelse den 27. september 2006. I mellemtiden har Europa-Parlamentet afgivet sin anden udtalelse om det reviderede udkast den 6. juni 2007.

2. På mødet i Det Blandede Udvalg på Ministerplan/Rådets samling den 8.-9. november 2007 blev der vedtaget en generel indstilling til udkastet til rammeafgørelse med forbehold af yderligere gennemgang af betragtningerne og yderligere forbedring af bestemmelsernes lovgivningsmæssige kvalitet. På RIA-rådernes møde den 30. november 2007 blev delegationerne enige om de ændringer i betragtningerne og i artikel 1, som er foretaget i bilag I.
DK, IE, NL, SE og UK tager parlamentarisk undersøgelsesforbehold.

 3. Efter den fornyede høring af Europa-Parlamentet vil teksten til udkastet til rammeafgørelse blive endeligt udformet af juristlingvisterne.
-

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE

af ...

**om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde
og retligt samarbejde i kriminalsager**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 30, artikel 31 og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Union har sat sig som målsætning at opretholde og udvikle et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed; fælles handling mellem medlemsstaterne inden for politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager skal tilvejebringe et højt tryghedsniveau.
- (2) Fælles handling vedrørende politisamarbejde i henhold til artikel 30, stk. 1, litra b), i traktaten om Den Europæiske Union, og fælles handling vedrørende retligt samarbejde i kriminalsager i henhold til artikel 31, stk. 1, litra a), i traktaten om Den Europæiske Union indebærer, at det er nødvendigt at behandle relevante oplysninger, som bør være omfattet af passende bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger.

1

2 ...

...

- (3) Retsforskrifter, der falder ind under afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, bør styrke politisamarbejdet og det retlige samarbejde i kriminalsager for så vidt angår såvel effektiviteten af dette samarbejde som dets legitimitet og overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, navnlig retten til privatlivets fred og til beskyttelse af personoplysninger. Fælles standarder for behandling og beskyttelse af personoplysninger, der behandles med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet, kan bidrage til at nå begge mål.
- (4) Haag-programmet om styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union, som Det Europæiske Råd vedtog den 4. november 2004, understregede behovet for en nyskabende tilgang til udvekslingen på tværs af grænserne af oplysninger vedrørende retshåndhævelse under streng overholdelse af en række væsentlige krav på databeskyttelsesområdet og opfordrede Kommissionen til senest ved udgangen af 2005 at fremsætte forslag i den henseende. Dette udmøntede sig i *Rådets og Kommissionens handlingsplan om gennemførelse af Haag-programmet om styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union*.³
- (5) Udvekslingen af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager, navnlig i medfør af princippet om oplysningernes tilgængelighed som fastsat i Haag-programmet, bør være omfattet af klare, (...) regler, der øger den gensidige tillid mellem de kompetente myndigheder og sikrer, at de relevante oplysninger beskyttes på en måde, der udelukker enhver forskelsbehandling af dette samarbejde mellem medlemsstaterne og samtidig respekterer fysiske personers grundlæggende rettigheder fuldt ud. De eksisterende instrumenter på europæisk plan er ikke tilstrækkelige. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁴ finder ikke anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med en aktivitet, der falder uden for anvendelsesområdet for fællesskabsretten, såsom de aktiviteter, der er omhandlet i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, og under ingen omstændigheder på behandling i forbindelse med den offentlige sikkerhed, forsvaret, statens sikkerhed og statens aktiviteter på det strafferetlige område.

³ EUT C 198 af 12.8.2005, s. 1.

⁴ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

- (5a) Ramme afgørelsen finder kun anvendelse på oplysninger, der er indsamlet eller behandlet af kompetente myndigheder med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner. Rammeafgørelsen overlader det til medlemsstaterne at fastsætte mere præcise bestemmelser på nationalt plan om, hvilke andre formål der skal anses for uforenelige med det formål, hvortil oplysningerne oprindeligt er indsamlet. Generelt er viderebehandling til historiske, statistiske eller videnskabelige formål ikke uforenelig med det oprindelige formål med behandlingen.
- (6) Denne rammeafgørelses anvendelsesområde er begrænset til behandling af personoplysninger, der videregives eller stilles til rådighed mellem medlemsstater. Denne begrænsning berører på ingen måde Den Europæiske Unions kompetence til at vedtage retsakter om indsamling og behandling af personoplysninger på nationalt plan eller det formålstjenlige i EU's mulighed herfor i fremtiden.
- (6a) For at fremme udvekslingen af oplysninger i Den Europæiske Union agter medlemsstaterne at sikre, at den standard for databeskyttelse, der anvendes i behandlingen af oplysninger på nationalt plan, stemmer overens med standarden i denne rammeafgørelse. For så vidt angår national databeskyttelse er denne rammeafgørelse ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan yde sikkerhedsgarantier for beskyttelse af personoplysninger, der er mere omfattende end dem, der er fastsat i denne rammeafgørelse.
- (6b) Denne rammeafgørelse finder ikke anvendelse på personoplysninger, som en medlemsstat har opnået inden for denne rammeafgørelses anvendelsesområde, og som stammer fra denne medlemsstat.
- (7) En indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger bør ikke føre til en forringelse af den databeskyttelse, disse yder, men bør tværtimod have til formål at sikre et højt beskyttelsesniveau i EU.

- (8) Det er nødvendigt at specificere målene for databeskyttelsen i forbindelse med politimæssige og retlige aktiviteter og fastsætte bestemmelser om det lovlige i at behandle personoplysninger for at sikre, at oplysninger, der måtte blive udvekslet, er blevet behandlet på retmæssig vis og i overensstemmelse med de grundlæggende principper vedrørende datakvalitet. Samtidig bør politiets, toldvæsenets samt retslige og andre kompetente myndigheders legitime aktiviteter på ingen måde bringes i fare.
- (8a) Princippet om oplysningernes rigtighed skal anvendes på en måde, så der tages hensyn til den pågældende behandlings art og formål. Eksempelvis er oplysninger navnlig i retssager baseret på en subjektiv opfattelse af enkeltpersoner, og er i visse tilfælde helt umulige at kontrollere. Kravet om oplysningernes rigtighed kan derfor ikke vedrøre et udsagns rigtighed, men blot det forhold, at der er fremsat et specifikt udsagn. (...)
- (8b) Det er kun tilladt at arkivere oplysninger i en særskilt samling, hvis oplysningerne ikke længere er nødvendige for og ikke længere anvendes til forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner. Det er desuden tilladt at arkivere oplysninger i en særskilt samling, hvis de arkiverede oplysninger lagres i en database med andre oplysninger på en sådan måde, at de ikke længere kan anvendes til forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner. Hvor længe det er passende at arkivere oplysningerne afhænger af formålene med arkiveringen og de registreredes legitime interesser. I forbindelse med arkivering til historiske formål kan der også overvejes en meget lang arkiveringsperiode.
- (8c) Oplysningerne kan også slettes ved at destruere datamediet.
- (8d) Urigtige, ufuldstændige eller ikke-ajourførte oplysninger, som videregives til eller stilles til rådighed for en anden medlemsstat og viderebehandles af kvasiretlige myndigheder, dvs. myndigheder med beføjelser til at træffe retligt bindende afgørelser, skal rettes, slettes eller blokeres i henhold til national ret.

- (9) For at sikre et højt beskyttelsesniveau for fysiske personers personoplysninger kræves der fælles bestemmelser for vurdering af lovligheden og kvaliteten af oplysninger, der behandles af de kompetente myndigheder i andre medlemsstater.
- (10) Det er hensigtsmæssigt på EU-plan at fastsætte de betingelser, under hvilke medlemsstaternes kompetente myndigheder bør have lov til at videregive personoplysninger modtaget fra andre medlemsstater til og stille personoplysninger til rådighed for myndigheder og private i medlemsstaterne. I mange tilfælde er videregivelse af personoplysninger fra retsvæsenet, politiet eller toldvæsenet til private nødvendig af hensyn til retsforfølgning af strafbare handlinger eller afværgelse af en umiddelbar og alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed og forebyggelse af alvorlige krænkelse af enkeltpersoners rettigheder, f.eks. ved at foretage indberetninger om forfalskninger af værdipapirer til banker og kreditinstitutter, eller for så vidt angår køretøjskriminalitet ved at videregive personoplysninger til forsikringsselskaber for at forebygge ulovlig handel med stjalne motorkøretøjer eller forbedre betingelserne for at finde stjalne motorkøretøjer i udlandet. Dette er ikke ensbetydende med overførsel af politimæssige eller retlige opgaver til private.
- (10a) Reglerne i denne rammeafgørelse for videregivelse af personoplysninger fra retsvæsenet, politiet eller toldvæsenet til private vedrører ikke videregivelse af oplysninger til private (f.eks. forsvarsadvokater og ofre) som led i straffesager.
- (11) Den yderligere behandling af personoplysninger, der er modtaget fra eller stillet til rådighed af den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, især yderligere videregivelse eller tilrådgivningsstillelse af sådanne oplysninger, bør være omfattet af fælles regler på EU-plan.
- (11a) Når personoplysninger kan viderebehandles, efter at den medlemsstat, som oplysningerne er modtaget fra, har givet sit samtykke, kan hver medlemsstat fastsætte de nærmere regler for en sådant samtykke, herunder ved f.eks. at give sit generelle samtykke for så vidt angår bestemte kategorier af oplysninger eller bestemte lande.
- (11b) Når personoplysninger kan viderebehandles med henblik på administrative procedurer, omfatter disse procedurer også aktiviteter, der udføres af (...) regulerings- eller tilsynsorganer (...).

- (11c) Politiets, toldvæsenets samt retslige og andre kompetente myndigheders legitime aktiviteter kan kræve, at der sendes oplysninger til myndigheder i tredjelande eller internationale organisationer, der har forpligtelser med hensyn til forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner.
- (12) Når personoplysninger overføres fra en EU-medlemsstat til tredjelande eller internationale organisationer, bør disse oplysninger principielt være sikret en passende grad af beskyttelse.
- (12a) Videregivelse af personoplysninger fra en EU-medlemsstat til tredjelande eller internationale organer forudsætter i princippet, at den medlemsstat, hvor oplysningerne er indsamlet, har givet sin godkendelse til at videregive disse. Hver medlemsstat kan fastsætte de nærmere regler for en sådan godkendelse, herunder ved f.eks. at give sin generelle godkendelse for så vidt angår bestemte kategorier af oplysninger eller bestemte lande.
- (12b) Hvis arten af truslen mod en medlemsstats eller et tredjelandes offentlige sikkerhed er så umiddelbar, at det er umuligt at indhente forhåndsgodkendelse i tide, kan den kompetente myndighed af hensyn til et effektivt retshåndhævelsessamarbejde videregive de relevante personoplysninger til det pågældende tredjeland uden en sådan forhåndsgodkendelse. Det samme kan også være tilfældet, hvis andre af en medlemsstats væsentlige interesser af samme betydning står på spil, f.eks. hvis en medlemsstats kritiske infrastruktur er genstand for en overhængende og alvorlig trussel, eller hvis en medlemsstats finansielle system kunne blive udsat for alvorlig forstyrrelse.
- (13) Det kan være nødvendigt at underrette den registrerede om behandlingen af oplysningerne om vedkommende, navnlig i tilfælde af særlig alvorlige indgreb i den pågældendes rettigheder som følge af foranstaltninger vedrørende hemmelig indsamling af oplysninger, for at give den registrerede mulighed for effektiv retsbeskyttelse.

- (13a) Medlemsstaterne sikrer, at den registrerede underrettes om, at indsamling, behandling eller overførsel af personoplysninger til en anden medlemsstat kan finde sted eller finder sted med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner. De nærmere bestemmelser for den registreredes ret til at blive informeret og undtagelserne herfra fastlægges i den nationale lovgivning. Dette kan ske generelt, f.eks. gennem lovgivning eller ved offentliggørelse af en oversigt over behandlingerne.
- (14) For at sikre beskyttelsen af personoplysninger uden at bringe formålet med strafferetlige efterforskninger i fare er det nødvendigt at definere den registreredes rettigheder.
- (14a) Nogle medlemsstater har sikret aktindsigt for den registrerede i kriminalsager via en ordning, hvor den nationale tilsynsmyndighed i stedet for den registrerede har uhindret adgang til alle personoplysninger og også kan rette, slette eller ajourføre urigtige oplysninger. I sådanne tilfælde med indirekte adgang kan den nationale lovgivning i disse medlemsstater bestemme, at den nationale tilsynsmyndighed kun skal meddele den registrerede, at alle nødvendige kontroller er foretaget. Disse medlemsstater åbner også mulighed for, at den registrerede kan få direkte adgang i særlige tilfælde, f.eks. adgang til strafferegistret, fremskaffelse af udskrifter fra egne strafferegistre eller adgang til politiets afhøringsrapport.
- (15) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte fælles regler for fortrolighed og sikkerhed i forbindelse med behandlingen, for erstatningsansvar og sanktioner, hvis de kompetente myndigheder anvender oplysningerne ulovligt, samt for de retsmidler, der står til rådighed for den registrerede. Det er imidlertid op til den enkelte medlemsstat at fastlægge, hvordan dens erstatningsbestemmelser skal udformes, og hvilke sanktioner der skal finde anvendelse ved overtrædelser af de nationale databeskyttelsesbestemmelser.
- (15a) Denne rammeafgørelse giver mulighed for, at der ved gennemførelsen af de principper, der er fastsat i den, kan tages hensyn til princippet om aktindsigt i offentlige dokumenter.

- (15b) Når det er nødvendigt at beskytte personoplysninger i forbindelse med behandling, der i kraft af omfang eller karakter indebærer særlige risici for den registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, f.eks. behandling ved hjælp af nye teknologier, mekanismer eller procedurer, er det hensigtsmæssigt at sikre, at de kompetente nationale tilsynsmyndigheder konsulteres forud for oprettelsen af registre, som sigter mod behandlingen af disse data.
- (16) Oprettelsen i medlemsstaterne af tilsynsmyndigheder, der udfører deres opgaver helt uafhængigt, indgår som en væsentlig del af beskyttelsen af personoplysninger, der behandles i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde mellem medlemsstaterne.
- (16a) De myndigheder, der allerede er oprettet i medlemsstaterne i henhold til artikel 28 i direktiv 95/46/EF, kan også påtage sig ansvaret for de opgaver, der skal udføres af de nationale tilsynsmyndigheder, der oprettes i henhold til denne rammeafgørelse.
- (17) Disse myndigheder bør have de fornødne beføjelser til at varetage deres opgaver, herunder efterforsknings- og interventionsbeføjelser, navnlig i tilfælde af klager fra enkeltpersoner, eller beføjelse til at indbringe sager for en retsinstans. De bør bidrage til at tilvejebringe gennemsigtighed i databehandling, der udføres i de medlemsstater, de henhører under. Disse myndigheders beføjelser bør imidlertid ikke gribe ind i de specifikke regler, der er fastsat for straffesager eller i retternes uafhængighed (...).
- (18)

- (19) I artikel 47 i traktaten om Den Europæiske Union fastsættes det, at ingen af nævnte traktats bestemmelser berører traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og senere traktater og akter om ændring eller supplering af disse. Denne rammeafgørelse berører følgelig ikke beskyttelsen af personoplysninger i medfør af fællesskabsretten, navnlig som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁵ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation)⁶.
- (20)
- (21)
- (21a) (...).
- (22)
- (23) Denne rammeafgørelse berører ikke bestemmelserne vedrørende ulovlig adgang til oplysninger i Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA af 24. februar 2005 om angreb på informationssystemer⁷.
- (24) Denne rammeafgørelse berører ikke gældende forpligtelser, der påhviler medlemsstaterne eller Den Europæiske Union i henhold til bilaterale og/eller multilaterale aftaler, der er indgået med tredjelande. Fremtidige aftaler skal være i overensstemmelse med reglerne om udveksling med tredjelande.

⁵ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁶ EFT L 201 af 31.7.2001, s. 37.

⁷ EUT L 69 af 16.3.2005, s. 67.

(24a) Adskillige retsakter vedtaget på basis af afsnit VI i EU-traktaten indeholder specifikke bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger, der udveksles eller på anden måde behandles i henhold til disse retsakter. I nogle tilfælde udgør disse bestemmelser et komplet og konsistent regelkompleks, der omfatter alle relevante aspekter af databeskyttelse (principper vedrørende datakvalitet, regler vedrørende datasikkerhed, regulering af de registreredes rettigheder og sikkerhedsgarantier samt organisering af tilsyn og ansvar), og de regulerer disse forhold mere detaljeret end denne rammeafgørelse. Den relevante række af databeskyttelsesbestemmelser i disse retsakter, navnlig bestemmelserne om Europols, Eurojusts, SIS's og CIS's funktionsmåde samt de bestemmelser der giver medlemsstaternes myndigheder direkte adgang til datasystemer i visse andre medlemsstater, berøres ikke af denne rammeafgørelse. Det samme gælder databeskyttelsesbestemmelserne om automatisk videregivelse mellem medlemsstater af DNA-profiler, fingeraftryksoplysninger og nationale registreringsdata for motorkøretøjer i henhold til Rådets afgørelse om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet.

(24b) I andre tilfælde er anvendelsesområdet for bestemmelserne om databeskyttelse i retsakter vedtaget på basis af afsnit VI i EU-traktaten mere begrænset. Ofte stilles der i disse retsakter specifikke betingelser til den medlemsstat, der modtager personoplysninger fra andre medlemsstater med hensyn til det formål, hvortil den kan anvende de pågældende oplysninger, mens der med hensyn til andre aspekter af databeskyttelse henvises til Europarådets konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger af 28. januar 1981 eller til national lovgivning.

I det omfang bestemmelserne i de retsakter, der opstiller betingelser for de modtagende medlemsstater med hensyn til anvendelse eller yderligere videregivelse af personoplysninger, er mere restriktive end de tilsvarende bestemmelser i denne rammeafgørelse, bør førstnævnte bestemmelser også fortsat gælde. For så vidt angår alle andre aspekter bør reglerne i denne rammeafgørelse imidlertid finde anvendelse.

(25) Denne rammeafgørelse berører ikke Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med databehandling af personoplysninger, tillægsprotokollen til denne konvention af 8. november 2001 eller Europarådets konventioner om retligt samarbejde i kriminalsager.

- (26) Målet for den påtænkte handling, nemlig fastsættelse af fælles regler for beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den påtænkte handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Rådet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5 og EU-traktatens artikel 2. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5, går denne rammeafgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (27) Det Forenede Kongerige deltager i denne rammeafgørelse i overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og artikel 8, stk. 2, i Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne⁸.
- (28) Irland deltager i denne rammeafgørelse i overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne.
- (29) For Islands og Norges vedkommende er denne rammeafgørelse et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra H og I, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale⁹.

⁸ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁹ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

(30) For Schweiz' vedkommende er denne rammeafgørelse et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, jf. aftalen indgået mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra H og I, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse 2004/849/EF om undertegnelse, på Den Europæiske Unions vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i nævnte aftale¹⁰.

(31)

(32) Denne rammeafgørelse respekterer de grundlæggende rettigheder og de principper, der navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Denne rammeafgørelse tager sigte på at sikre fuld respekt for retten til privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger, jf. artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder -

¹⁰ EUT L 368 af 15.12.2004, s. 26.

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Denne rammeafgørelse har til formål at sikre en høj grad af beskyttelse af fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder navnlig deres ret til privatlivets fred, for så vidt angår behandlingen af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager, jf. afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, og samtidig sikre en høj grad af offentlig sikkerhed.
2. Medlemsstaterne beskytter i overensstemmelse med denne rammeafgørelse fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og navnlig deres ret til privatlivets fred (...), når personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner
 - a) videregives eller er videregivet eller stilles til rådighed eller er stillet til rådighed mellem medlemsstater
 - b) videregives eller er videregivet eller stilles til rådighed eller er stillet til rådighed af medlemsstater for myndigheder eller informationssystemer, der er oprettet på basis af afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, eller
 - c) videregives eller er videregivet eller stilles til rådighed eller er stillet til rådighed for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne af myndigheder eller informationssystemer, der er oprettet på basis af traktaten om Den Europæiske Union eller traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.
3. Denne rammeafgørelses bestemmelser anvendes på behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages elektronisk, samt på ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.
4. Denne rammeafgørelse berører ikke væsentlige nationale sikkerhedsinteresser og specifikke efterretningsaktiviteter vedrørende national sikkerhed.

5. Denne rammeafgørelse er ikke til hinder for, at medlemsstaterne med henblik på beskyttelse af personoplysninger, som indsamles eller behandles på nationalt plan, kan yde sikkerhedsgarantier beskyttelse, der er mere omfattende end dem, der er fastsat i denne rammeafgørelse.

Artikel 2
Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved:

- a) "personoplysninger": oplysninger vedrørende en identificeret eller identificerbar fysisk person ("den registrerede"); ved identificerbar person forstås en person, der direkte eller indirekte kan identificeres, bl.a. ved et identifikationsnummer eller et eller flere elementer, der er særlige for denne persons fysiske, fysiologiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet
- b) "behandling af personoplysninger" ("behandling"): enhver operation eller række af operationer - med eller uden brug af elektroniske midler - som personoplysninger gøres til genstand for, f.eks. indsamling, registrering, systematisering, lagring, tilpasning eller ændring, udlæsning, søgning, brug, videregivelse ved transmission, formidling eller enhver anden form for overladelse, sammenstilling eller samkøring samt blokering, sletning eller tilintetgørelse
- c) "blokering": markering af lagrede personoplysninger med den hensigt at begrænse den fremtidige behandling af disse oplysninger.
- d) "register med personoplysninger" ("register"): enhver struktureret samling af personoplysninger, der er tilgængelige efter bestemte kriterier, hvad enten denne samling er placeret centralt, decentralt eller er fordelt på et funktionsbestemt eller geografisk grundlag
- e) "registerfører": ethvert organ, der behandler personoplysninger på den registeransvarliges vegne
- f) "modtager": ethvert organ, som oplysningerne videregives til
- g) "den registreredes samtykke": enhver frivillig, specifik og informeret viljestilkendegivelse, hvorved den registrerede indvilliger i, at personoplysninger, der vedrører den pågældende, gøres til genstand for behandling

- h)
- i)
- i) "kompetente myndigheder": myndigheder, der er oprettet ved retsakter vedtaget af Rådet i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, samt politi, toldvæsen, retslige myndigheder og andre kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der i henhold til national lov har beføjelse til at behandle personoplysninger inden for denne rammeafgørelses anvendelsesområde;
- j) "den registeransvarlige": den fysiske eller juridiske person, offentlige myndighed, institution eller ethvert andet organ, der alene eller sammen med andre afgør, til hvilket formål og med hvilke hjælpemidler der må foretages behandling af personoplysninger;
- k) "referenceangivelse": markering af lagrede personoplysninger, uden at det er hensigten at begrænse den fremtidige behandling af disse oplysninger
- l) "at gøre anonym": at ændre personoplysninger på en sådan måde, at detaljer om personlige eller materielle forhold ikke længere eller kun med en uforholdsmæssig stor indsats af tid, omkostninger og arbejdskraft kan knyttes til en identificeret eller identificerbar fysisk person.

Artikel 3

Princippet om lovmæssighed, proportionalitet og formål

1. De kompetente myndigheder må kun indsamle personoplysninger til udtrykkeligt angivne og legitime formål inden for rammerne af deres opgaver, og må kun behandles til det formål, som de er indsamlet til. Behandlingen af oplysningerne skal være lovlig og tilstrækkelig, relevant og stå i et rimeligt forhold til formålet.
2. Viderebehandling til et andet formål er tilladt, hvis
 - a) denne behandling ikke er uforenelig med det formål, hvortil oplysningerne er indsamlet,
 - b) de kompetente myndigheder er bemyndiget til at behandle oplysningerne efter de for dem gældende retsforskrifter, og

c) denne behandling er nødvendig for og hensigtsmæssig i forhold til dette formål.

Derudover må de kompetente myndigheder viderebehandle de videregivne personoplysninger til historiske, statistiske eller videnskabelige formål, såfremt medlemsstaterne fastsætter passende garantier, som f.eks. ved at oplysningerne gøres anonyme.

Artikel 4

Rettelse, sletning og blokering

1. Personoplysninger skal rettes, hvis de er urigtige, og om muligt og nødvendigt suppleres eller ajourføres.
2. Personoplysninger skal slettes eller gøres anonyme, når de ikke længere er nødvendige til de formål, hvortil de er indsamlet eller viderebehandles på lovlig vis. Denne bestemmelse berører ikke arkivering af oplysninger i en særskilt samling i en passende periode i henhold til den nationale lovgivning.
3. Personoplysninger slettes ikke, men blokeres, hvis der er rimelig grund til at tro, at en sletning kunne påvirke den registreredes legitime interesser. Blokerede oplysninger må kun behandles til det formål, der gjorde, at de ikke blev slettet.
4. Når personoplysningerne er indeholdt i en retsafgørelse eller et register, der er knyttet til udstedelsen af en retsafgørelse, skal rettelsen, sletningen eller blokeringen gennemføres i henhold til de nationale retsplejeregler.

Artikel 5

Artikel 6

Fastlæggelse af sletnings- og undersøgelsesfrister

Der skal fastsættes passende frister for sletningen af personoplysninger eller regelmæssig undersøgelse af behovet for lagringen. Det sikres ved proceduremæssige foranstaltninger, at disse frister overholdes.

Artikel 7

Behandling af særlige kategorier af oplysninger

Behandling af personoplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning og fagforeningsmæssigt tilhørsforhold samt oplysninger om helbredsforhold eller seksuelle forhold er kun tilladt, når det er strengt nødvendigt, og når der er fastsat passende sikkerhedsgarantier i den nationale lovgivning.

Artikel 8

Elektroniske individuelle afgørelser

En afgørelse, der har negative retlige virkninger for den registrerede eller påvirker vedkommende betydeligt, og som udelukkende er baseret på elektronisk databehandling med henblik på vurdering af individuelle aspekter vedrørende den registreredes person, er kun tilladt, når den registreredes legitime interesser er sikret ved lov.

Artikel 9

Verifikation af kvaliteten af de oplysninger, der videregives eller stilles til rådighed

1. De kompetente myndigheder træffer alle rimelige foranstaltninger til at sikre, at personoplysninger, der er urigtige, ufuldstændige eller ikke ajourførte, ikke videregives eller stilles til rådighed. I dette øjemed verificerer de kompetente myndigheder så vidt muligt kvaliteten af personoplysningerne, før de videregives eller stilles til rådighed. I forbindelse med al videregivelse af oplysninger skal der så vidt muligt tilføjes tilgængelige oplysninger, der gør det muligt for den modtagende medlemsstat at vurdere, om oplysningerne er rigtige, fuldstændige, ajourførte og pålidelige. Hvis personoplysningerne blev videregivet uanmodet, vurderer den modtagende myndighed straks, om oplysningerne er nødvendige til det formål, hvortil de blev videregivet.

2. Hvis det konstateres, at der er videregivet urigtige oplysninger, eller at oplysningerne er videregivet ulovligt, meddeles dette straks modtageren. Oplysningerne skal rettes, slettes eller blokeres omgående i overensstemmelse med artikel 4.

Artikel 10

Tidsfrister

1. Den videregivende myndighed kan ved videregivelsen eller tilrådighedsstillelsen af oplysningerne inden for rammerne af den nationale lovgivning og i henhold til artikel 4 og 6 henvide til de frister for opbevaring af oplysninger, efter hvis udløb også modtageren skal slette eller blokere oplysningerne eller undersøge, om der fortsat er behov for dem. Denne forpligtelse gælder ikke, hvis oplysningerne ved udløbet af disse frister skal bruges i forbindelse med en igangværende undersøgelse, retsforfølgelse af lovovertrædelser eller håndhævelse af strafferetlige sanktioner .
2. Når den videregivende myndighed har undladt at henvide til en tidsfrist i henhold til stk. 1, gælder de tidsfrister, der er fastsat i artikel 4 og 6, for opbevaring af oplysninger, som er omhandlet i den modtagende medlemsstats nationale lovgivning.

Artikel 11

Registrering og dokumentation

1. Hver videregivelse af personoplysninger skal registreres eller dokumenteres med henblik på at kontrollere, om databehandlingen er lovlig, samt med henblik på at udøve egenkontrol og sikre dataenes integritet og sikkerhed.
2. Registreringer, der foretages, eller dokumentation, der udarbejdes i henhold til stk. 1, videregives til den kompetente tilsynsmyndighed på dennes anmodning med henblik på kontrol af databeskyttelsen. Den kompetente tilsynsmyndighed anvender kun disse oplysninger med henblik på kontrol af databeskyttelsen og med henblik på at sikre en korrekt databehandling og dataenes integritet og sikkerhed.

Artikel 12

*Behandling af personoplysninger, der modtages fra eller stilles til rådighed
af en anden medlemsstat*

1. Personoplysninger, der modtages fra eller stilles til rådighed af en anden medlemsstats kompetente myndighed, må i henhold til kravene i artikel 3, stk. 2, kun viderebehandles til følgende andre formål end dem, hvortil de blev videregivet eller stillet til rådighed:
 - a) forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner i forbindelse med andre straffelovsovertrædelser eller sanktioner end dem, hvortil de blev videregivet eller stillet til rådighed
 - b) andre retlige og administrative procedurer, som hænger direkte sammen med forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner
 - c) afværgelse af en umiddelbar og alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed eller
 - d) ethvert andet formål med forhåndsgodkendelse fra den videregivende medlemsstat eller med den registreredes samtykke givet i overensstemmelse med national ret

Derudover må de kompetente myndigheder viderebehandle de videregivne personoplysninger til historiske, statistiske eller videnskabelige formål, såfremt medlemsstaterne fastsætter passende garantier, som f.eks. ved at oplysningerne gøres anonyme.

Artikel 13

Overholdelse af nationale begrænsninger for behandling

1. Når specifikke begrænsninger for behandling i henhold til den videregivende medlemsstats lovgivning under særlige omstændigheder finder anvendelse på udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder i denne medlemsstat, gør den videregivende myndighed modtageren opmærksom på disse begrænsninger. Modtageren skal sikre, at disse begrænsninger overholdes.
2. Ved anvendelse af stk. 1 anvender medlemsstaterne ikke andre restriktioner for videregivelse af oplysninger til andre medlemsstater eller myndigheder, der er oprettet i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, end dem, der anvendes i de tilsvarende bestemmelser for videregivelse af oplysninger på nationalt plan.

Artikel 14

Videregivelse til de kompetente myndigheder i tredjelande eller til internationale organisationer

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at personoplysninger, der modtages fra eller stilles til rådighed af den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, kun må videregives til tredjelande eller internationale organer eller internationale organisationer, der er oprettet ved internationale aftaler eller anerkendt som internationale organer, hvis
 - a) det er nødvendigt for forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner
 - b) den modtagende myndighed i tredjelandet, det modtagende internationale organ eller den modtagende internationale organisation har ansvaret for at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner.
 - c) den medlemsstat, hvor oplysningerne er indsamlet, har givet sin godkendelse til at videregive disse i henhold til sin nationale lovgivning, og
 - d) det pågældende tredjeland eller internationale organ sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau for den påtænkte behandling af oplysningerne.

2. Videregivelse uden forhåndsgodkendelse i henhold til stk. 1, litra c), er kun lovlig, hvis videregivelsen af oplysningerne er afgørende for forebyggelse af en umiddelbar og alvorlig trussel mod en medlemsstats eller et tredjelandes offentlige sikkerhed eller en medlemsstats væsentlige interesser, og forhåndsgodkendelsen ikke kan indhentes i tide. Den myndighed, der skal give sin godkendelse, skal orienteres omgående.
3. Uanset stk. 1, litra d), kan personoplysninger videregives, hvis
 - a) den nationale lovgivning i den medlemsstat, der videregiver oplysningerne, giver mulighed herfor på grund af
 - i) den registreredes specifikke legitime interesser eller
 - ii) legitime vigtige interesser, navnlig vigtige offentlige interesser, eller
 - b) tredjelandet, det modtagende internationale organ eller den modtagende internationale organisation giver sikkerhedsgarantier, som den pågældende medlemsstat anser for tilstrækkelige i henhold til sin nationale lovgivning.
4. Vurderingen af, om beskyttelsesniveauet i stk. 1, litra d), er tilstrækkeligt, sker på grundlag af samtlige de forhold, der har indflydelse på en videregivelse eller en type videregivelse af oplysninger. Til grund for vurderingen lægges navnlig oplysningernes art, den eller de påtænkte behandlings formål og varighed, oprindelseslandet og det land eller den internationale organisation, der er slutmodtager, de retsregler - almindelige regler eller sektorregler - der er i kraft i det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation, samt de regler for god forretningsskik og de sikkerhedsforanstaltninger, der gælder i landet.

Artikel 14a

Videregivelse af oplysninger til private i medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at personoplysninger, der modtages fra eller stilles til rådighed af en anden medlemsstats kompetente myndighed, kun kan videregives til private, hvis
 - a) den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor oplysningerne er indsamlet, har givet tilladelse til videregivelse i henhold til sin nationale lovgivning.
 - b) den registreredes specifikke legitime interesser ikke forhindrer videregivelse, og
 - c) videregivelse af oplysninger i særlige tilfælde er afgørende for den kompetente myndighed, der videregiver oplysningerne til en privat, af hensyn til:
 - i) udførelsen af en opgave, den er blevet pålagt ved lov
 - ii) forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner
 - iii) afværgelse af en umiddelbar og alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed eller
 - iv) forebyggelse af alvorlige krænkelser af enkeltpersoners rettigheder
2. Den kompetente myndighed, der videregiver oplysningerne til en privatperson, orienterer denne om, hvilke formål oplysningerne udelukkende må anvendes til.

Artikel 15

Oplysninger på den kompetente myndigheds anmodning

Efter anmodning orienterer modtageren den kompetente myndighed, der har videregivet eller stillet personoplysningerne til rådighed, om behandlingen af disse.

Artikel 16
*Oplysningspligt over for den registrerede*¹¹

1. Medlemsstaterne sikrer, at den registrerede er underrettet om myndighedernes indsamling og behandling af personoplysninger i henhold til den nationale lovgivning.
2. Når personoplysninger er blevet videregivet eller stillet til rådighed mellem medlemsstater, kan hver medlemsstat i henhold til de i stk. 1 omhandlede bestemmelser i dens nationale lovgivning anmode den anden medlemsstat om ikke at underrette den registrerede. I sådanne tilfælde underretter sidstnævnte medlemsstat kun den registrerede, hvis den anden medlemsstats på forhånd har givet sit samtykke hertil.

Artikel 17
Ret til indsigt

1. Hver registreret person er berettiget til på anmodning, fremsat med rimelige mellemrum, uhindret og uden større ventetid eller større udgifter at modtage:
 - a) mindst en bekræftelse fra den registeransvarlige eller den nationale tilsynsmyndighed af, om der er videregivet personoplysninger eller stillet personoplysninger til rådighed om den pågældende, samt information om de modtagere eller kategorier af modtagere, oplysningerne er videregivet til, og meddelelse om, hvilke oplysninger der er omfattet af behandlingen, eller
 - b) mindst en bekræftelse fra den nationale tilsynsmyndighed på, at der er foretaget alle fornødne kontroller.
2. Medlemsstaterne kan træffe lovmæssige foranstaltninger, der begrænser retten til indsigt, jf. stk. 1, litra a), hvis en sådan begrænsning under hensyn til den pågældende persons legitime interesser, er en nødvendig og proportionel foranstaltning:

¹¹ Undersøgelserforbehold fra BG. Forbehold fra CZ og SK.

- a) for at undgå, at der lægges hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, efterforskninger eller procedurer
 - b) for at undgå, at forebyggelsen, afsløringen, efterforskningen og retsforfølgning af strafbare handlinger skades, eller af hensyn til fuldbyrdelsen af strafferetlige sanktioner
 - c) for at beskytte den offentlige sikkerhed
 - d) for at beskytte den nationale sikkerhed
 - e) for beskyttelsen af den registrerede eller andres rettigheder og frihedsrettigheder.
3. Nægtelse eller begrænsning af adgangen til oplysninger skal meddeles den registrerede skriftligt. Samtidig skal de faktiske eller retlige grunde, som afgørelsen hviler på, også meddeles vedkommende. Meddelelsen kan undlades, hvis dette kan begrundes i henhold til stk. 2, litra a)-e). I alle disse tilfælde skal den registrerede gøres opmærksom på, at han kan indgive klage til den kompetente nationale tilsynsmyndighed, en retlig myndighed eller en domstol.

Artikel 18

Ret til berigtigelse, sletning eller blokering

1. Den registrerede har ret til at forvente, at den registeransvarlige overholder sine forpligtelser i henhold til artikel 4, 9 og 10 med hensyn til at berigtige, slette eller blokere personoplysninger, der følger af denne rammeafgørelse. Medlemsstaterne bestemmer, hvorvidt den registrerede kan gøre denne rettighed gældende direkte overfor den registeransvarlige eller gennem den kompetente nationale tilsynsmyndighed. Hvis den registeransvarlige afslår berigtigelse, sletning eller blokering, skal afslaget meddeles skriftligt og den registrerede orienteres om mulighederne i henhold til den nationale lovgivning for at indgive en klage eller indbringe sagen for en retsinstans. Efter behandlingen af klagen informeres den registrerede om, hvorvidt den registeransvarlige har handlet korrekt eller ej. Medlemsstaterne kan også fastsætte, at den registrerede blot skal underrettes af den kompetente nationale tilsynsmyndighed om, at der er foretaget en undersøgelse.

2. Hvis den registrerede benægter rigtigheden af en personoplysning, og det ikke kan konstateres, om denne oplysning er rigtig eller ej, kan der anføres en bemærkning ud for oplysningen.

Artikel 19

Kompensationsret

1. Enhver, der har lidt skade som følge af en ulovlig behandling eller enhver anden handling, der er uforenelig med de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af denne rammeafgørelse, har ret til erstatning for den forvoldte skade fra den registeransvarlige eller en anden myndighed, der er kompetent i henhold til den nationale lovgivning.
2. Hvis en kompetent myndighed i en medlemsstat har videregivet personoplysninger, kan modtageren inden for rammerne af det ansvar, han i henhold til den nationale lovgivning har over for den skadelidte, ikke påberåbe sig, at de videregivne oplysninger var urigtige. Hvis modtageren yder erstatning for en skade, der er forårsaget af anvendelsen af urigtigt videregivne oplysninger, refunderer den videregivende kompetente myndighed modtageren den ydede skadeserstatning under hensyn til et eventuelt ansvar hos modtageren.

Artikel 20

Klageadgang

Med forbehold af en eventuel administrativ klageadgang, inden sagen indbringes for en domstol, skal den registrerede have ret til at indbringe krænkelser af de rettigheder, der garanteres ham i henhold til national lovgivning, for en domstol.

Artikel 21

Fortrolighed i forbindelse med behandlingen

1. Personer med adgang til personoplysninger, som falder ind under denne rammeafgørelses anvendelsesområde, må kun behandle disse oplysninger i deres egenskab af ansatte i eller efter instruks fra den kompetente myndighed, medmindre der gælder retlige forpligtelser.
2. Personer, der skal arbejde for en kompetent myndighed i en medlemsstat, er bundet af alle de databeskyttelsesregler, der gælder for den pågældende kompetente myndighed.

Artikel 22

Sikkerhed i forbindelse med behandlingen

1. Medlemsstaterne fastsætter, at de kompetente myndigheder skal iværksætte de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, mod hændeligt tab, mod forringelse, ubeføjet udbredelse eller ikke-autoriseret adgang, navnlig hvis behandlingen omfatter fremsendelse i et net eller tilrådighedsstillelse af oplysninger ved at give direkte elektronisk adgang, og mod enhver anden form for ulovlig behandling. Der tages i den forbindelse navnlig hensyn til de risici, som behandlingen indebærer, og arten af de oplysninger, som skal beskyttes. Disse foranstaltninger skal under hensyn til det aktuelle tekniske niveau og de omkostninger, som er forbundet med deres iværksættelse, tilvejebringe et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau i forhold til de risici, som behandlingen indebærer, og arten af de oplysninger, som skal beskyttes.
2. Med henblik på elektronisk behandling af oplysninger træffer hver medlemsstat passende foranstaltninger til at sikre:
 - a) at uautoriserede personer ikke kan få adgang til de anlæg, der benyttes til behandling af personoplysninger (kontrol med fysisk adgang til anlæggene)
 - b) at databærene hverken kan læses, kopieres, ændres eller fjernes af uautoriserede personer (kontrol med databærere)

- c) at forhindre uautoriseret indlæsning af oplysninger samt uautoriseret læsning, ændring eller sletning af indlæste personoplysninger (kontrol med lagring)
 - d) at edb-systemerne ikke via datatransmissionsanlæg kan benyttes af uautoriserede personer (brugerkontrol)
 - e) at personer med bemyndigelse til at anvende et elektronisk databehandlingssystem kun har adgang til de oplysninger, der er omfattet af deres adgangstilladelse (kontrol med dataadgangen)
 - f) at det er muligt at kontrollere og fastslå, til hvilke organer der er blevet eller kan være blevet videregivet eller stillet personoplysninger til rådighed ved hjælp af datakommunikationsudstyr (kontrol med kommunikationsudstyr)
 - g) at det er muligt efterfølgende at undersøge og fastslå, hvilke personoplysninger der er indlæst i edb-systemerne, hvornår og af hvem (kontrol med indlæsning)
 - h) at der ikke er mulighed for ubemyndiget læsning, kopiering, ændring eller sletning af personoplysninger under overførsler af disse eller under transport af databærere (kontrol med transport)
 - i) at de anvendte systemer i tilfælde af teknisk uheld kan genetableres (genopretning)
 - j) at systemet fungerer, at indtrufne fejl meldes (pålidelighed), og at lagrede oplysninger ikke bliver forkerte som følge af fejlfunktioner i systemet (ægtthed).
3. Medlemsstaterne fastsætter, at der som registerfører kun må udpeges en person, der kan garantere, at han kan træffe de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, og overholde de instrukser, der er omhandlet i artikel 21. Den kompetente myndighed skal kontrollere, at registerføreren lever op til disse krav.

4. Registerføreren må kun behandle personoplysninger på grundlag af en retsakt eller en skriftlig kontrakt.

Artikel 23

Forudgående høring

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente nationale tilsynsmyndigheder høres inden behandling af personoplysninger, der vil indgå i et nyt register, der skal oprettes,

- a) når der behandles særlige kategorier af oplysninger, jf. artikel 7, eller
- b) når formen for behandling, især anvendelse af nye teknologier, mekanismer eller procedurer, i andre henseender indebærer særlige risici for den registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder især dennes privatliv.

Artikel 24

Sanktioner

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at denne rammeafgørelses bestemmelser gennemføres fuldt ud, og de fastsætter bl.a. sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har afskrækkende virkning, og som skal finde anvendelse i tilfælde af overtrædelse af de bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af denne rammeafgørelse.

Artikel 25

Nationale tilsynsmyndigheder

1. Hver medlemsstat fastsætter bestemmelser om, at der skal udpeges en eller flere offentlige myndigheder, der har til opgave på dens område at yde rådgivning og påse overholdelsen af de bestemmelser, medlemsstaten vedtager til gennemførelse af denne rammeafgørelse. Disse myndigheder udøver de funktioner, der tillægges dem, i fuld uafhængighed.

2. Hver tilsynsmyndighed skal navnlig kunne:
 - a) iværksætte efterforskninger og bl.a. have adgang til de oplysninger, der gøres til genstand for en behandling, og kunne indsamle alle oplysninger, der er nødvendige for at varetage dens tilsynsopgaver
 - b) gribe effektivt ind ved f.eks. at afgive udtalelser forud for iværksættelsen af behandlinger og sikre en passende offentliggørelse af disse udtalelser, at beordre oplysninger blokeret, slettet eller tilintetgjort, midlertidigt eller definitivt at forbyde en behandling, at udstede en advarsel til den registeransvarlige eller påtale en overtrædelse over for den registeransvarlige eller ved at høre nationale parlamenter eller andre politiske institutioner
 - c) indbringe overtrædelser af de nationale bestemmelser, som vedtages til gennemførelse af denne rammeafgørelse, for retsinstanserne eller gøre retsinstanserne opmærksom på disse overtrædelser. Afgørelser truffet af tilsynsmyndigheden, som går en involveret part imod, kan indbringes for en retsinstans.
3. Enhver person kan indbringe en sag for enhver tilsynsmyndighed vedrørende beskyttelse af vedkommendes rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandlingen af personoplysninger. Den registrerede underrettes om, hvorledes sagen følges op.
4. Medlemsstaterne fastsætter, at tilsynsmyndighedernes medlemmer og ansatte ligeledes er bundet af de databeskyttelsesbestemmelser, der gælder for den kompetente myndighed, og også efter deres fratreden har tavshedspligt for så vidt angår de fortrolige oplysninger, de har adgang til.

Artikel 27

Forholdet til aftaler med tredjelande

Denne rammeafgørelse berører ikke forpligtelser, der påhviler medlemsstaterne eller Den Europæiske Union i henhold til bilaterale og/eller multilaterale aftaler indgået med tredjelande, som er gældende ved rammeafgørelsens vedtagelse.

Ved anvendelsen af disse aftaler foretages overførsel til et tredjeland af personoplysninger, der er indsamlet i en anden medlemsstat, i henhold til bestemmelserne i artikel 14, stk. 1, litra c), og artikel 14, stk. 2, om forhåndsgodkendelse.

Artikel 27a

Evaluering

1. Tre år efter udløbet af tidsfristen i artikel 28, stk. 1, aflægger medlemsstaterne rapport til Kommissionen om de nationale foranstaltninger, de har truffet for at sikre, at denne rammeafgørelse overholdes fuldt ud, og navnlig også for så vidt angår de bestemmelser, der allerede skal overholdes, når oplysningerne indsamles. Kommissionen undersøger især følgerne af bestemmelsen om anvendelsesområdet i artikel 1, stk. 2.
2. Kommissionen aflægger rapport til Rådet og Europa-Parlamentet inden et år om resultatet af den evaluering, der er omhandlet i stk. 1, og vedlægger sin rapport eventuelle forslag til ændringer.

Artikel 27b

Forbindelse til tidligere vedtagne EU-retsakter¹²

I tilfælde, hvor der i en retsakt, der er vedtaget før den i artikel 29 omhandlede dato og i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, og som regulerer udveksling af personoplysninger mellem medlemsstater eller medlemsstaters udpegede myndigheders adgang til informationssystemer udviklet i medfør af TEF, er fastsat særlige bestemmelser om den modtagende medlemsstat anvendelse af sådanne oplysninger, har disse bestemmelser forrang for de bestemmelser i denne rammeafgørelse, der vedrører anvendelse af oplysninger, der modtages fra eller stilles til rådighed af en anden medlemsstat.

Artikel 28

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse senest to år efter dens vedtagelse.
2. Senest samme dato meddeler medlemsstaterne Generalsekretariat for Rådet og Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret samt information om den eller de tilsynsmyndigheder, der er omhandlet i artikel 25. På baggrund af disse oplysninger og en skriftlig rapport fra Kommissionen undersøger Rådet inden 31. december 2007, om medlemsstaterne har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme denne rammeafgørelse.

¹² Undersøgel sesforbehold fra CZ og HU.

Artikel 29
Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

UDKAST TIL RÅDETS ERKLÆRING

"Rådet vil undersøge, hvordan man i fremtiden i overensstemmelse med de gældende retsgrundlag kan samle de opgaver, der udføres af de eksisterende fælles datatilsynsmyndigheder, som er oprettet særskilt for Schengen-informationssystemet, Europol, Eurojust og Toldinformationssystemet, under én datatilsynsmyndighed, herunder rådgivningsopgaven, idet der tages hensyn til disse systemers og organers særlige karakter.

Dette er efter Rådets opfattelse en måde, hvorpå man yderligere kan forbedre organiseringen af databeskyttelse inden for det politimæssige og strafferetlige samarbejde."
